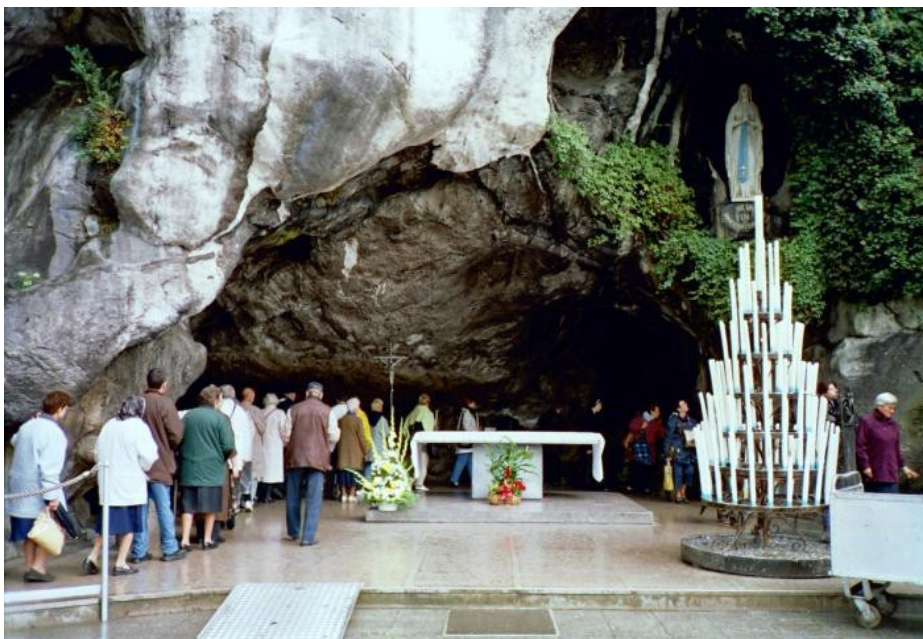

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

11. ÚNOR – SVÁTEK PANNY MARIE LURDSKÉ

SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

Lurdy – světové poutní místo ve Francii, kam putují každoročně tisíce poutníků, mezi nimi stovky nemocných a trpících, kteří se ve svých bolestech a strastech s důvěrou obracejí k Panně Marii, „Uzdravení nemocných“ a „Těšitelce zarmoucených“, jak ji nazýváme v Loretanské litanii. Svátek Panny Marie Lurdské 11. února je světovým dnem nemocných. V tyto dny se v mnoha farnostech uděluje nemocným a starým lidem svátost Pomazání nemocných, která je duchovní posilou v nemoci a ve stáří, aby věřící křesťan trpělivě a statečně dovedl snášet útrapy a bolesti a svou trpělivostí dával ostatním příklad odevzdanosti do vůle Boží. Také v našich farnostech bude tato svátost udělována. Podrobnosti jsou uvedeny uvnitř listu.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svätý otec a naši biskupové na měsíc únor 2015:

Úmysl všeobecný: Za vězně, zejména mladé, aby měli možnost vrátit se k důstojnému životu.

Úmysl misijní: Za manžele, kteří žijí odděleně, aby v rámci křesťanského společenství nacházeli přijetí a podporu.

Úmysl národní: Za ty, kdo stojí před důležitým životním rozhodnutím, aby byli provázeni světlem Ducha Svatého.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci lednu 2015 přijali:

Libora Majzlíka Shradice

V měsíci lednu 2015 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

2. ledna 2015:
Anna Tkadlecová 75 let
Vysoké Pole 212

3. ledna 2015:
Anna Vodičková 86 let
Dolní Lhota 13

16. ledna 2015:
Marie Hlavičková 63 let
Slavičín, Obchodní 486

26. ledna 2015:
Anna Váňová
Dolní Lhota

29. ledna 2015:
František Váňa 65 let
Slopné

31. ledna 2015:
Ladislav Janoš 88 let
Vysoké Pole 55

K zamyšlení

Řeholníci a řeholnice do našeho světa stále patří

Při vyslovení slova Hromnice některé z nás napadne, že jde o církevní svátek. Možná více posluchačů si připomene přísloví „Na Hromnice o hodinu více“, které hovoří o prodlužujících se dnech začátkem února. Z povinné školní četby si však také vzpomeneme na svíčky-hromničky, které se právě tento den svítily v kostelech a lidé si je odnášeli domů, aby je rozsvěceli za bouřek. V každém případě-jako by Hromnice byly něčím mile starosvětským, co už do současného světa nepatří.

Obávám se, že podobně je tomu i v jiné záležitosti. Lidový svátek Hromnice se totiž jmenuje Uvedení Páně do chrámu a je to jakýsi svátek všech Bohu zasvěcených osob, tedy řeholníků i řeholních sester. Svátek se slaví na památku toho, že Panna Maria spolu se svatým Josefem uvedli do jeruzalémského chrámu Božího Syna-Ježíše, aby ho představili Bohu. V chrámu pak došlo k dojemnému setkání staré prorokyně Anny a starce Simeona, jimž se tak splnil Boží příslib, že ještě za svého života uvidí Spasitele světa.

Když dnes v ulicích vidíme řeholní osoby v jejich hábitech, mnohdy pocházejících ze středověku, míváme dojem, že se snad natáčí nějaký historický film. Při zjištění, že jde o normální spoluobčany- jen trochu zvláště oděné, někteří lidé pocítují, že jde o cosi z „jiného světa“, co do toho našeho moc nepatří. Kupodivu je to svým způsobem pravda. Přesto je jich v České republice více než tři tisíce.

Ono zvláštní oblečení chce i vnějškově připomínat vnitřní postoj těch, kdo se vydělili z tohoto světa a zcela se zasvětili práci pro Boha. Bůh k nim ovšem přichází v bližních. Proto téměř každá řeholní rodina má svou svěbytnou „náplň“: salesiáni se starají o problémovou mládež, sestry boromejky pečují o nemocné, dominikáni pracují na univerzitách a sdělovacích prostředcích. Karmelitáni spravují největší církevní nakladatelství.

Ten, kdo patří Bohu a ne druhému člověku např. manželce, má otevřenější srdce pro všechny, kdo jej potřebují. Měl by jim umět naslouchat, dát jim svůj čas, trpělivost, radost.

Činnost řeholnic a řeholníků ve školách, v nemocnicích, v charitách a na mnoha dalších místech chce vypovídat o tom, že nejsou žádní exoti a výstředníci, ale lidé, kteří mají porozumění, smysl pro humor a otevřené srdce. Velké postavy našich národních dějin, jako byl svatý Vojtěch, svatý Cyril, svatý Prokop nebo svatá Anežka, patřily do různých řeholních rodin. A jsme-li u Hromnic, pak mohu dodat vynálezce hromosvodu Prokopa Diviše, který byl premonstrát. Objevitelem genetiky byl opat augustiniánského kláštera v Brně Johann Gregor Mendel.

Nepřicházejí k nám z jakéhosi jiného světa, ale přinášejí trochu jiný svět do toho našeho. Svět, v němž se dbá na čest, pravdomluvnost, v němž má obětavost svůj smysl, ve kterém má lidský život cenu. Doufám, že ten starý dobrý svět neskončí ve starém železe, nebude jen milou, ale už nepotřebnou připomínkou hodnot, které se dnes nikomu nehodí. Věřím, že i s pomocí těch, kdo svůj život darovali Bohu a bližním, oprášíme lesk správných vztahů mezi lidmi a pravého smyslu života.

Cesty českého národa

4. díl

ÚPADEK ČESKÉHO NÁRODA

S bolným srdcem vypravuji ti, mládeži milá, dějiny naše dále. Vyšlehlý skutečně plameny vášní zhoubných v drahé vlasti naší. Po Otcovi vlasti následoval na trůně českém král Václav IV. Měl některé dobré vlastnosti a byl z počátku panovníkem dobrým. Brzy pak vzplanuly v něm zlé vášně. Byl prudký mnohdy až k zuření a vedl, co se týká čistoty, život nepořádný, hříšný. –

1. Umučení sv. Jana Nepomuckého.

Jak děsný plamen vášně vznícen byl v duši jeho, jest patrné z toho, že dal mučiti ohněm a pak utopiti generálního vikáře arcibiskupova, kněze Jana z Pomuku, čili z Nepomuku. Stalo se to u večer sv. Benedikta, dne 20. března 1393. Kronika Pulkavova, v které pokračoval jeden husita, z času kolem r. 1470 praví o Janu z Nepomuku: Byl pochován na hradě pražském, kde jméno jeho v kameně vytesáno jest se znamením kříže, na kterýž kříž až do dnešního dne nikdo nohama vstoupiti se neodvážil. Kronika „Zlaté koruny“ dí: Jan z Nepomuku pochován jest v (hlavním) kostele pražském; stkví se divy, a proto jest okolo mříž.

To umučení a utopení sv. Jana stalo se při jisté úřední příležitosti, protože sv. Jan jako gen. vikář potvrdil volbu opata kladrubského proti vůli králově, – ale dějepis svědčí, že se to stalo hlavně proto, že sv. Jan nechtěl prozraditi tajemství zpovědní. Palacký – evangelík – našel rukopis Tom. Ebendorfera, v němž se o Václavu IV. čte: Zpovědníka taky své manželky, Jana ... že odepřel porušiti pečeť zpovědní, – ve Vltavě utopiti kázal. Kronikář Pavel Židek, doktor více vysokých škol, jenž psal kroniku čili „Zpravovnu“ pro krále Jiřího z Poděbrad, husitu, píše takto: Když měl král Václav zlé domnění do své paní, kterážto se zpovídala mistru Johánkovi. ... i přišel k němu král, žádaje, aby mu pověděl, s kým ona hříšně obcuje, a když onen nechtěl nic praviti, kázal ho utopiti. Potom přeschla řeka.

Tělo Janovo bylo v řece nalezeno dne 17. dubna 1393 odpoledne, přede dnem národní slavnosti ukazování ostatků, ku kteréž mnoho cizího lidu do Prahy chodilo. Dějepis dí o tom, že byl třpyticími divy (světly) ukázán, což celé vlasti známo jest. – Tělo totiž zůstalo na břehu pro strach před králem, načež když se ukázala světla, bylo pochováno v kostele sv. Kříže. Konečně když král ujel a zuřiti přestal, přeneseno jest v den Nanebevstoupení Páně dne 15. května k sv. Vítu, načež dne 16. května pochováno jest v kostele tom.

2. Pomluvy o sv. Janu Nepomuckém.

Na tomto místě musíme se zmíniti i o pomluvě, kterou nevěrci snaží se másti srdce věřících katolíků a otrásti jejich úctou k sv. Janu Nepomuckému tvrzením, že prý sv. Jan Nepomucký žádný nebyl a že za svätce prohlášena byla osoba, která nikdy nežila.

Zakládá se pomluva tato na pravdě? Ani v nejmenším! Přední náš dějepisec dr. Pekař ji vyvrátil úplně a naprosto. Celá tato pomluva vznikla z omylu, který byl

způsoben devadesát let po smrti sv. Jana Nep. tím, že v kapitulních záznamech k jménu sv. Jana byl připsán mylný rok jeho úmrtí, totiž 1383 místo 1393. Tento chybný letopočet se dostal i na jeho hrob. Kronikář Hájek z Libočan, neuměje si různé ty údaje srovnati, uvedl do své kroniky, psané v r. 1541, Jany dva: Jana z Nepomuku, utopeného r. 1383 pro zpovědní tajemství, a Johánka z Pomuku, utopeného r. 1393 pro potvrzení kladrubského opata. Jeho výmyslem byl sveden i dějepisec Balbín a mylný rok 1383 byl pojat i do bully, kterou r. 1729 sv. Jan byl prohlášen za svěťce. Teprve r. 1752 byl nalezen ve vatikánském archivu v Římě stížnostní list, jež arcibiskup Jan z Jenštejna poslal papeži do Říma hned po utopení sv. Jana, z něhož bylo zřejmo, že nebyli dva Janové, ale jeden, a ten že byl utopen r. 1393 a tento Jan, r. 1393 utopený, také za svěťce prohlášen.

Nevěrci chtějí podvrátiti úctu k sv. Janu ještě jinými pomluvami, jako že prý byl lichvář, mnohoobročník (= kněz ustanovený jako duchovní správce více farností, které často nemohl kvůli vzdálenostem spravovat, a tak je nechal za úplatu spravovat jinými duchovními; mnohoobročnictví bylo zrušeno na tridentském koncilu) apod. Také tyto pomluvy vyvrátil a odmítl dějepisec dr. Pekař dokázav, že sv. Jan byl počestný kněz, příkladný a dobré pověsti a že úcty svěťce i mučedníka si plně zasloužil. (Dr. Pekař: Tři kapitoly o sv. Janu Nepomuckém.)

Vzplanuly tedy plameny děsné vášně, ale zazářilo též jasné světlo, ukazující národu českému, že na té cestě, po které kráčel od svého pokřestění až k svému vrcholu za dob Karla IV., má zůstatí. Stalo se jinak. Plameny vášní lidských vzplanuly po druhé, hořely dlouho, dlouho, po dvě stě let hořely a přivedly český národ s vrcholu slávy a moci k úpadku, téměř až k smrti. Národ nevšiml si dosti zářících světél, svítících na cestu pravou. Nebylo porozuměno, co Janem ohněm mučeným a utopeným, Janem hrdinským, mučedníkem pro víru svatováclavskou, ten základ velikosti naší – promluvil k nám Bůh.

*Připravil a upravil Vojta Chupík
Pokračování příště*

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota.

*Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vincence Černocho,
faráře v Horní Lhotě v letech 1909 – 1927*

Jednak proto, že v příštím zápise budeme již informováni z kronikářského záznamu nového faráře v Horní Lhotě a další roky zde komentované svými událostmi spějí k velkým historickým otřesům, jež zanechaly nejen zde své stopy, rád bych na začátku roku 2015 nabídl čtenářům těchto řádek zamyšlení nad pojmem *b i l a n c e*, tj. výsledek činnosti, života atd. od našeho publicisty, překladatele etc. Ladislava Jehličky z jeho výboru vzpomínkových úvah Křik koruny svatováclavské z roku 1989.

Jeho postřehy jsou více než poučné, zejména v dnešní době, pro současnost. Bilancovat lze každý den, o narozeninách, na Silvestra, nebo jak se to komu hodí. Pro lidi narozené ve 20. století u nás je bilance nevyhnutelná, neboť jenom po ní lze pohledět vpřed. Obrazně by ta bilance vypadala asi takto: Jeli jsme ve vlaku, který jel určitým směrem. Seděli jsme v jednom z předních vagonů, mohli jsme hulákat po libosti, aniž jsme měli nějakou odpovědnost - a většinou jsme se ani nesnažili ji mít.

Průvodčí o naše hulákání příliš nedbali, ale protože to byli lidé dobrosrdeční, zastavili nám tu a tam na nádraží (čerstvá voda, teplé párky), i mimo nádraží, abychom se mohli projít ve volné přírodě, jít na WC a podívat se, jestli rostou houby. Potom jsme seděli 20 let v čekárně, popíjeli pivo a pojídali párek s hořčicí. Potom jsme seděli pět let ve sklepě, v kapse kousek okoralého zbylého rohlíku. Potom jsme přestoupili a částečně jsme byli přestoupení do jiného vlaku, jedoucího opačným směrem. Sedíme v jednom z posledních vozů, na naše hulákání, kdybychom se ho odvážili, by zřejmě nikdo nic nedal, nanejvýš bychom dostali přes hubu. To je facit! Protože naše budoucnost je takto zajištěna na desetiletí, možná na staletí, jak řekl Milan Kundera, nezbyvá nám než přemýšlet. Máme na to čas a pohodlí. Je to přemýšlení čistě teoretické, protože na svém osudu tak jako tak nic nezměníme. Všechno už za nás vykonali naši předkové. Přemýšlím-li, dospějem možná k těmto třem rozhodnutím: Český národ potkaly v běhu staletí tři osudné rány, pohromy, katastrofy, neštěstí. První bylo husitství jako vzpoura davů v 15. století, kde bych rád na tomto místě citoval slova velkého historika A. Molnára o tom, že radikální fanatismus utopil českou reformu v krvi, a poté jeho apoteóza ve století devatenáctém. Zlomilo katolickou kontinuitu českých dějin, konstituovalo, marná snaha, "dvojí národ" (Palacký), učinilo rázný konec všem snahám o velmocenské postavení české říše ve střední Evropě. Nemluvě o škodách kulturních, proti nimž všechny pozdější škody, včetně Josefa II. jsou jen lapálie. Ale to více méně přiznává každý, je to banalita. Naskytá se spíše otázka, která byla formulována tak, že husitství formulovalo duši českého člověka. Jenže: Není to spíše naopak? Nevyplynulo husitství naopak z věčné nespokojenosti české duše, z její vrtkavosti, žádostivosti novot ať ty novoty povedou kamkoliv? Jeden dnešní sociolog kdysi napsal, že je-li před námi propast, jsou v podstatě dvě možnosti: vskočit do ní, nebo nevskočit do ní. Nebyla česká duše příliš vábena propastmi? Další osudné rány přistě.

Ve vlastním kronikářském zápisu pokračuje P. Vincenc Černocho rokem 1911, kdy došlo dle jeho stručné poznámky ke sčítání lidu. Zjednána byla nová korouhev, kterou zaplatil zemřelý Frant. Chupík z Horní Lhoty za 2 000 K, ostatek zaplatil farář, nový Boží hrob od firmy Bušek Sychrov za 480 K pořízen nákladem spolku sv. Terezie péčí paní předsedkyně Mošnovské, palma preparovaná, jedna kazule fialová, zlatý věneček na monstranci. Dne 17.5. zemřela paní revírníková Mošnovská, horlivá podporovatelka okrašlování chrámu Páně. R.I.P. ... Konalo se birmování-Dr. Wisnar, světící biskup, na Provodově, od nás 160 osob. Volby do říšské rady: Kadlčák 195 hl., Pilát 35 hl., katolický sjezd v Olomouci od 12. do 15. srpna, od nás 20 osob. Na zahradě farní zřízena ombometrická (?) stanice státní 29/8 1911. V kostele nová železná brána (1 000 K zaplatila Masařová Marie, Dolní Lhota).

Rok 1912. Zjednáno nové fialové antependium na kazatelnu (40 K), dále pacifikál -ozdobný kříž s ostatky, který se věřícím podává k políbení, 27/3 zřízení okresní spolek sirotčí ve Vizovicích (farář členem), 17/4 částečné zatmění slunce. Posazeny: lípy (24) a akáty (34) na hřbitově (farář zaplatil). Dne 15.8. slavná korunovace sochy P. M. Svatohostýnské, od nás mnoho poutníků. Zjednal Masař Diviš z Dolní Lhoty sochu sv. Františka Serafinského na památku svého zemřelého syna Františka v Americe. Sjezd

eucharistický ve Vidni (farář tam s 10 farníky od 12. do 14. září). Mnoho zkusil farář pronásledování od zlých lidí.

Rok 1913. Redukce svátků. Dne 8/6 volba do všeobec. kurie: Šrámek 48 hl, Varmuža 24 (agitace p. rector). Dne 17/6 zemřel P. Tomáš Šilinger v Luhačovicích. 24/6 volba do venkovských kurií: Chlebus 19, Štěpánek 10 (ale jinou vyhrál!) 17/8 volby obecní. 21/9 svěcení nové školy v Sehradcích, světitel Msgre. Lysý. Zjednána svatozář na Pražské Jezulátko (30 K dala paní Jakubíková, ostatních 20 K farář). Farní pozemky pronajaty v říjnu. Vodovod začat stavěti zde v prosinci. 25/12 poprvé nacvičeny koledy vánoční (školní mládež-děvčata).

Rok 1914. Zjednán nový pluviál (130 K-farář). 17/4 zemřel v Teplicích vdp. děkan P. Jelínek, 20.4. pohřeb, v Bojkovicích jmenován správcem děk. vdp. farář z Rudic P. Moravčík, jenž 18/6 poprvé zde visitoval. 24/6 odevzdána stará farní pečeť z r. 1734 pro výstavu holešovskou.

Závěrem tohoto měsíčního příspěvku bych rád vyjádřil osobní milé zjištění, s jakou láskou a zaujetím zdejší farnici spolu se svými duchovními správci-faráři, mnohdy za nelehkých poměrů se starali, pečovali a zvelebovali svůj farní kostel, což stále pokračuje, jak jsem se přesvědčil do současnosti a nebude tomu jinak ani do budoucnosti. Prosme Boha o požehnání tomuto dílu.

*Pokračování příště
Mgr. Vladimír Měřinský*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění (Církev dnes)

Začínám psát na prahu r. 2015 první koncept do našeho farního zpravodaje se zamýšlením se nad časem, který je v prvé řadě Božím darem nám darovaný. U vědomí této skutečnosti je třeba, abychom si ho vážili, taktéž i našeho života. Touto skutečností se zaobíral již v pol. 1. stol. po Kr. římský básník A.P.F. Persius ve své sbírce Saturae úvahou na toto téma, kde píše: "Vive memor leti, fugit hora - Žij pamětliv smrti, čas utíká." Navíc letošní rok je rokem připomínky tragického osudu Mistra Jana Husa, tudíž existují symptomy, jež nás přivádějí k přiblížování se k jeho reálné postavě. Vážně se zamýšlím (nejen teprve nyní) s určitou dávkou nostalgie nad výrokem Husovým v jeho listu Kříst'anu z Prachatic r. 1492: "... čím více kdo ví, tím více si uvědomuje, jak málo ví, což je interpretace latinského rčení - Scio me nihil scire (vím, že nic nevím), latinský překlad výroku řeckého filosofa Sokrata uváděný Platónem k obraně Sokratově. Lítost nad tímto zjištěním umenšuje vědomí, že se dnes můžeme opřít o využívání citací, výroků či informací z dostupné kvalitní literatury, čímž se všichni obohacujeme. K této, jak se dnes rádo říká, kauze, (z lat. causa = příčina, důvod etc.) bych rád zdůvodnil výše uvedené řádky, neb sám tak činím. Jak píše ThDr. D. Pecka důvody, proč někdo uvádí výroky jiných spisovatelů jsou různé. Buď se dovolává autority spisovatelů jako svědku ve věcech, v nichž sám není odborníkem, původním badatelem, či chce ukázat vlastní sčtetlost, cituje díla, jež se průměrnému čtenáři nedostanou do ruky nebo jsou to uznávaní autoři. Onen druh spisování je také duševní práce a nikterak nečestná, přizná-li se autor, že nabízí jen to,

co jinde četl. I to stojí za námahu a přemýšlení, jak zvládnout cizí myšlenku a jak ji správně užít. Již Vergilius P.V-M. (70 - 19 př.Kr.), římský básník napsal, že snadnější vyrvat Herkulovi kyj než Homérovi verš. To vše si dovoluji napsat pro laskavé porozumění tomu, co píši do farního měsíčníku, neb mne tato činnost těší, myšlenkově obohacuje a částečně vracím to, co jsem dlužen. Necítím se touto činností "polichocen", jak místo "činím tak rád" změnil moji citaci autor můj správný původní výrok v publikaci vydané k 50 let od otevření nové školní budovy... v Újezdě, což není pouze jediný vědomý lapsus, kterého se autor dopustil, aniž by se dovolil či omluvil. Nepíši toto nikterak ve zlém úmyslu, neboť i já mohu chybit a jsem chybnější. Je to jen memento. Tuto úvodní část příspěvku píši proto, že si cením času i života. Zejména toto vědomí akcentuje skutečnost, ocitne-li se člověk dvakrát během tří týdnů náhle a rychle v nemocnici k vděčnému poskytnutí pomoci, navíc je-li sám již v dosti pokročilém věku. Než-li přikročím k pokračování předchozího příspěvku, tak aktuálního v současnosti, rád bych čtenářům poděkoval za porozumění při čtení mých příspěvků a popřál hojnost Božího požehnání do r. 2015.

Dne 27. ledna uplyne letos 70 let od osvobození Rudou armádou konc. tábora Osvětimi. Naše pokračování ve far. měsíčníku má k této události přímou návaznost. V 1. čísle letošního Katolického týdeníku se k tomuto výročí hlásí úryvkem ze zamyšlení Tomáše Halíka "Kde byl Bůh v Osvětimi?" S podivem sledujeme domlouvání světových politických představitelů o své účasti na tomto pietním aktu, kdy bude vzpomenu, že zde bylo zavražděno 4 miliony převážně Židů, z toho 173 000 čs. občanů. V debatě, dalo-li se udělat více pro záchranu nebohých obětí nacistické zvěle, odpovídá rabin Skorka kard. Bergoglio: To je ta otázka, monsignore. Dalo se udělat víc? O von Galenovi, německém biskupovi z Münsteru, mohu zmínit zajímavou věc. Mou komunitu založil rabin jménem Fritz Steinthal, byl to Němec a přežil Křišťálovou noc, kdy v noci z 9. na 10. listopadu 1938 Němci zničili většinu židovských synagog a obchodů. V jeho pamětech jsou doklady o vděčnosti von Galenovi a dalším kněžím za to, že za cenu vlastního ohrožení života zachraňovali Židy. Co se týče jednání papeže Pia XII. během šoa, domnívám se, že je velmi obtížné vyslovit konečný soud, neboť existují prameny, které mluví pro tu i onu stranu. Tak jako existuje dopis Goldy Meirové, o němž jste mluvil, existují také knihy, v nichž se tvrdí, že papež nejednal tak, jak se od něj čekalo. Světový židovský kongres žádá, aby se otevřely vatikánské archivy. Domnívám se, že pro dobro všech je nejlepší odhalit dějiny až do poslední stránky. Pátrat znovu a znovu po chybách, které se staly. To je jediný způsob, jak zamezit, aby se opakovaly. A myslím, že oprávněná sebekritika je jediný způsob, jak se posunout dopředu. Nedokážu posoudit teologické argumenty v diskusi o blahoslavení Pia XII. a nepopírám, že jako hlava církve plnil důležitou roli. Avšak jako zbožný člověk nedokážu pochopit, jak mohl mlčet v okamžiku, kdy se začaly objevovat zprávy o šoa. Proč nevykřičel svůj protest od všech stran? Prorok přece při sebemenším dramatu burácí. Co by se stalo, kdyby skutečně zaburácel? Probudilo by to v někom svědomí? Vzbouřilo by se více německých vojáků? Neznám odpověď, jen se snažím vžít do pocitů trpících, těch, kteří dnes již nemají hlas; jako bych s nimi hovořil, cítil jejich bolest. Je možné jedny zachránit a jiné přenechat osudu? Když nepřátelské vojsko oblehne město a nabídne mu, že se může vykoupit vydáním

jednoho nevinného, jehož smrt zachrání před smrtí všechny ostatní, musí se podle židovského zákona nechat vyhladit celé společenství. Nikdo nemá právo vybírat, kdo se zachrání a kdo ne. Bergoglio: To co jste říkal o otevření archivů týkajících se šoa, považuji za správnou věc. Ať je otevřou, aby se vše vyjasnilo. Aby se vidělo, zda a do jaké míry se něco dalo dělat, a pokud jsme pochybili, musíme to říci: "Chybovali jsme v tomto a tomto". Toho se nesmíme bát. Cílem musí být pravda. Pokud se někdo snaží pravdu zakrývat, vyhýbá se Bibli. Věří sice v Boha, ale jen odsud posud. Nevkládá se do víry cele. Nesmíme zapomínat, že jsme hříšníci a nedokážeme se vyvarovat hříchu, avšak Bůh nás miluje takové, jací jsme, miluje nás svým milosrdenstvím. Pokud však nepoznám, že jsem zhrěšil, Boží milosrdenství ke mně nepřijde, nedosáhne na mne. Je třeba poznat pravdu, jít do archivů.

Mgr. Vladimír Měřinský

Pořad bohoslužeb v únoru 2015 – farnost Újezd

1. února : Neděle 4. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za farníky	Ma ČR Ra Ov
	8.15 Sl.:	Za živou a zemřelou rodinu Bézovu, Krumpolcovu a Rokytovu.	
	9.40 Új.:	Za + Františka Kořenka, rodiče, bratra, sestry, švagry, nemocnou osobu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu.	
	11.00 Dr.:	Za +rodiče Stružkovy,jejich+rodiče z obou stran,sestru,bratra,+rodiče Velískovy-jejich +rodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví,Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu	
2. února : Pondělí Svátek Uvedení Páně do chrámu	15.30 Új.:	Za děti prvokomunikanty a jejich rodiče	On
3. února : Úterý Sv. Blažeje, biskupa a muč.	17.00 Dr.:	Za + Marcela Chalupu (výroční mše sv.)	
4. února : Středa Ferie	15.30 Új.:	Za + Zdenka Šafaříka, rodiče z obou stran, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu	JM
	17.30 Sl.:		
5. února : Čtvrtek Sv. Agaty, panny a mučednice	17.00 Dr.:	Za rodiče Žabkovi a syna Jana, rodiče Šustkovi a dva syny a snachu Ludmilu, rodiče Krahulovi a rodiče Švachovi, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu.	
6. února : Pátek Sv. Pavla Mikiho a druhů, muč.	15.30 Új.:	Za + Františka Kráčalíka, rodiče Kráčalíkovy, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Am
	17.30 Sl.:	Za + rodiče Vaňkovy, + manželku a švagry	
7. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za farníky	Ku
	16.00 Lo.:	Za + Agátku Vaňatkovu, manžela a duše v očistci	

8. února : Neděle 5. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za Ludmilu Lysákovou k 10. výročí úmrtí, jejího manžela Antonína, za živou rodinu a duše v Očistci.	Ma An
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:	Za farníky <i>(sv. křest)</i>	Am JK
	11.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Raškovy, bratra Josefa, synovce Mariána a ochranu Panny Marie pro živou rodinu.	
9. února : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za rodiče Častulíkovy, dvě dcery, syna Josefa s manželkou, snachu Blanku, čtyři zetě, snachu Janu, zetě Pavla a Boží požehnání pro celou živou rodinu	On
10. února : Úterý Sv. Scholastiky	17.00 Dr.:		
11. února : Středa P M Lurdské	15.30 Új.:	Za + Marii Hlavicovu, + Petra Baláčka, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov
	17.30 Sl.:		
12. února : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Struškovy, syna, dceru, vnuka, vnučku a Boží požehnání pro živou rodinu	
13. února : Pátek Ferie	15.30 Új.:	Za + Ludvíka a Boženu Zvonkovy, jejich + rodiče, duše v očistci a živou rodinu	Ku
	17.30 Sl.:	Za + Josefa Machů, zetě, dvoje rodiče, duše v očistci, rodiče Váňovy, Boží ochranu a požehnání pro celou živou rodinu	
14. února : Sobota Úmrtí sv. Cyrila v Římě	16.00 Lo.:		FŠ
	18.00 Új.:	Večer chval	
15. února : Neděle 6. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Poděkování Pánu Bohu za 90 let života s prosbou o požehnání a hojnost darů Ducha svatého pro rodiny Roubalíkovu a Řehákovu.	Ma ČR HM Ov
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:	Za + rodiče Kostkovy, Hověžákovy, Vojtěcha Kořenka, stařečky, Josefa Voštinára, dceru Ingrid, dvě vnučky a Boží pomoc pro živé rodiny	
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Jana a Emílii Častulíkovy, jejich rodiče, sourozence a dar zdraví pro živou rodinu	
16. února : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za zemřelou Marii Belžíkovou, Irenu Petřů, rodiče z obou stran, dva zemřelé vnuky, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny.	On
17. února : Úterý Sv. Alexia a druhů, řeholníků	17.00 Dr.:	Za Františka Ovesného, syna Miroslava, rodiče, stařečky, nemocné dítě, duše v očistci a Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou rodinu	
18. února : Středa POPELEČNÍ STŘEDA Den přísného postu	6.30 Új.:	Za + rodiče Marcaníkovy + děti nemocnou osobu a Boží požehnání pro celou rodinu Za dvoje + rodiče Váňovy, jejich vnuka, duše v očistci, dar zdraví a pomoc Boží pro živou rodinu	Ku An Ra MJ
	15.30 Új.:		
	17.00 Dr.:		
	17.30 Sl.:		
19. února : Čtvrtek	17.00 Dr.:		

Ferie			
20. února : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Pavelku, dva bratry, rodiče Pavelkovy, jejich vnuka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Machů, dvoje rodiče, duše v očistci a dary Ducha svatého, Boží ochranu pro živé rodiny	FŠ
21. února : Sobota Sv.Petra Damiániho	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Repákovy, tři syny, stařečky z obou stran a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	Ku
22. února : Neděle 1. neděle postní Stolce sv. Petra	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za farníky Za + Antonína a Ludmilu Belžikovy, rodiče z obou stran a duše v očistci Za + rodiče Rumanovy, děti, rodinu a Boží ochranu pro živé rodiny Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní za padesát let manželství, dvoje + rodiče a sourozence	An ČR FLu KMa
23. února : Pondělí Sv. Polykarpa, bisk., mučedníka	15.30 Új.:	za zemřelou rodinu Václavíkovu a Boží požehnání pro živou rodinu	On
24. února : Úterý Ferie	17.00 Dr.:		
25. února : Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za zemřelou Irenu Kozubíkovou, zemřelé příbuzenstvo a boží ochranu pro živou rodinu	Ov
26. února : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodinu Hübnerovu, Andrysovou, +Milana Vyoralu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	
27. února : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za Josefa Kořenka, syna, manželku, rodiče Balouchovy, Kořenkovy, Poláchovy, jejich děti a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za zemřelé rodiče Čičelovy, rodiče Váňovy, jejich syna, zetě, za prarodiče a dar zdraví pro živé rodiny.	Ra
28. února : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + d.p. P. Petra Holakovského a duše v očistci	FŠ

Pořad bohoslužeb - farnost Horní Lhota

1. února : Neděle 4. neděle v mezidobí	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za + Miladu Švarcovu, manžela Vladimíra, rodiče z obou stran duše v očistci a Boží pomoc pro celou živou rodinu Za + Annu Slovákovu, manžela, dceru Annu, syna Václava a dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
2. února : Pondělí Svátek Uvedení Páně do chrámu	17.30 DL.:	Za děti prvokomunikanty
5. února : Čtvrtek	16.00 HL.:	Za zemřelého Františka Bláhu, sestru Ladislavu s

Sv. Agaty, panny a mučednice		manželem, rodiče z obou stran duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu.
6. února : Pátek Sv. Pavla Mikiho a druhů, muž.	17.30 HL.:	Za členy živého růžence
7. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.30 DL.:	za + Martu a Františka Máčalovi a celou živou a zemřelou rodinu
8. února : Neděle 5. neděle v mezidobí	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za + Františka a Marii Žáčkovy, duše v očištění, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu. Za + Aloise Žáčka (výroční mše svatá), Jolanu Mičkovou, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
9. února : Pondělí Ferie	17.00 SE.:	Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života ochranu Boží a pomoc P.M.do dalších let.
10. února : Úterý Sv. Scholastiky		Adorační den – Výstav Svátosti oltářní 12.00 – 18.30
12. února : Čtvrtek Ferie	16.00 HL.:	Za + rodiče Karolínu a Josefa Sanytrákovy, duše v očištění a celou živou rodinu
13. února : Pátek Ferie	17.30 DL.:	za + rodiče Rakovy, Jarmilu Petrášovu, duše v očištění a celou živou rodinu.
14. února : Sobota Úmrtí sv. Cyrila v Římě	17.30 HL.:	Za + Anežku Žáčkovu, sestru Marii, manžela a Boží ochranu pro celou živou rodinu
15. února : Neděle 6. neděle v mezidobí	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za + Bohumila Hubáčka, rodiče a bratra Za + Miroslava a Annu Majerikovy, Janu Šustkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
18. února : Středa POPELEČNÍ STŘEDA Den přísného postu	16.00 HL.: 17.30 DL.:	Za dar víry, Boží ochranu a pomoc pro celou rodinu, nová kněžská a řeholní povolání a za všechny, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhají při dostavbě našeho kostela
19. února : Čtvrtek Ferie	16.00 HL.:	Za zemřelé rodiče Františka a Marii Masafovi a Boží požehnání pro celou živou rodinu.
20. února : Pátek Ferie	17.30 DL.:	Za + rodiče Záhorovské syna Františka, za + rodinu Fiodorovu, duše v očištění, za dar zdraví víry a Boží požehnání pro celou rodinu.
21. února : Sobota Sv. Petra Damiániho	17.30 HL.:	Za zemřelé rodiče Vladimíra a Františku Žáčkovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu.
22. února : Neděle 1. neděle postní	9.00 HL.:	Za zemřelého Otta Pláška rodiče, rodiče Chmelafovi, dceru a živou rodinu.

Stolce sv. Petra	10.30 DL.:	Za + Ludvíka a Marii Masařovy, + rodiny, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny
23. února : Pondělí Sv. Polykarpa, bisk., mučedníka	17.00 SE.:	Za + Marii a Františka Latinákovy jejich + rodiče a sourozence duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro živé rodiny
26. února : Čtvrtek Ferie	16.00 HL.:	Za + Adolfínu a Aloise Petrů, Adolfa a Marii Petrářovy, ostatní + rodiny, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
27. února : Pátek Ferie	17.30 DL.:	Na dobrý úmysl
28. února : Sobota Ferie	17.30 HL.:	Za rodiče Kuželovy, dceru Irenu, Josefa Kováře a ochranu Boží pro živou rodinu

Volné mše svaté si můžete objednat nejlépe e-mailem, když na našich webových stránkách www.farnostujezd.cz na horní rám kliknete na nápis Mše 2015 a tam vyplníte objednávkový lístek. Tam také najdete aktualizovaný kalendář obou farností.

Ohlédnutí se zpět:

Budování kostela Panny Marie Karmelské v Dolní Lhotě

Místo, kde dnes stojí nový kostel Panny Marie Karmelské, bylo při stanovení územního plánu obce určeno pro sakrální objekt. To, že by tam mohl jednou stát kostelík, mne napadlo, když jsem před léty četl v Katolickém týdeníku článek ThDr. Jaroslava Studeného o tom, jak on pomáhá budovat nové kostely. Tehdy tam uvedl příklad právě Horní a Dolní Lhoty. Zda to bylo náhodou, nebo z jeho strany záměrné, se již nedovíme, otec Jaroslav je již na věčnosti. Jako bývalému újezdskému faráři mu však lhotská farnost byla známá.

V roce 2004 mne navštívil starosta Dolní Lhoty pan Jaroslav Masař s tím, že by byl rád, aby se na pozemku v obci, který byl již určen pro stavbu sakrálního objektu, postavila kaple a ukázal mi studii kaple ve stylu Jurkoviče s tím, že by stavba

navazovala na budovy v blízkých Luhačovicích. Tehdy jsem navrhl, že by objekt mohl být větší, aby sloužil všem místním občanům, to je do dvou set míst uvnitř. Studie byla předložena k posouzení státním orgánům v Luhačovicích a byla přijata se sympatiemi. Rozhodující však bylo slovo otce arcibiskupa Jana, kterému jsem záměr předložil při nejbližší příležitosti. Otec Jan za tím účelem osobně navštívil farnost, prohlédl si nabízený pozemek, projel vesnicemi, dotázal se i na louku mezi Sehradice a Dolní Lhotou, zda by nebylo možné uvažovat o této lokalitě, dostupné oběma vesnicím. Tento záměr nebyl realizovatelný jednak pro to, že pozemek je příliš velký a bylo možné jej získat jedině tím, že jej obec nebo farnost koupí celý, přičemž dvě třetiny by nebyly využity a jednak také pro naprostý nezájem ze strany Sehradice (stanovisko tehdejšího pana starosty na mítinku v Horní Lhotě).

Otec Arcibiskup souhlasil se stavbou na pozemku v Dolní Lhotě, sám také navrhl, aby kostelík byl větší, než je studie kaple a také stanovil umístění oltáře a širší chrámovou lod' – v té podobě, v jaké je stávající kostel. Námitky některých věřících, že blízkost frekventované silnice bude působit rušivě, byly vyvráceny, když na pozemku byla slavena mše svatá, místo bylo požehnáno pro stavbu kostela, auta která projížděla nepůsobila rušivě. V neděli, a ve večerních hodinách, kdy bývají bohoslužby, jezdí spíše osobní auta, která tolik hluku nenadělají. Přes toto všechno stanovisko i některých věřících bylo po uskutečnění referendu natolik vůči zamýšlené stavbě negativní, že i ti, kteří byli nejvíce nadšeni pro stavbu kostela, byli zklamáni a domnívali se, že se stavba neuskuteční.

Od počátku byl zájem, aby nový kostel byl zasvěcen Matce Boží, Panně Marii. Také byla snaha, aby slavnost patronky kostela se slavila v letní čas, kdy je možné uspořádat pouť za příznivého letního počasí. Proto byl vybrán titul kostela Panny Marie Karmelské a svátek Patronky kostela je 16. července. Jako farář jsem musel zůstat nestranný, protože jsem duchovním otcem všech farníků, tedy i těch, kteří se zamýšlenou stavbou nesouhlasili. Kromě referenda byl vykonán také průzkum mezi věřícími, kteří z důvodu malého prostoru v hornolhotském kostele, navštěvovali bohoslužby v okolí (Luhačovice, Slopné, Újezd) a tito se vyjádřili, že pokud bude kostel v Dolní Lhotě, že by nejezdili do jiných farností. Tehdy jsem řekl panu starostovi: „Svěřme to všechno Panně Marii, jestli ona bude chtít mít kostel v Dolní Lhotě, tak tu stát bude. Pokud to není vůle Boží, tak nemůžeme čekat ani pomoc Panny Marie.“ Otec Studený přislíbil pomoc, jenže začátek stavby se protahoval pro nedostatek peněz. Otec Studený mezi tím zemřel. Bylo třeba zpevnit místo

betonovými piloty, což znamenalo velký zásah do rozpočtu, více než milion korun. Oslovili jsme podniky a instituce s prosbou o příspěvek. Mezi největší sponzory patří ČEZ, daroval 300.000,-- Kč, E-on 250.000,-- Kč. Nadace „Děti kultura sport“ 100.000,-- Kč. Obec Dolní Lhota přispívala podle svých možností každoročně, největší částku

odhlasovali zastupitelé – 600.000,-- Kč. Také věřící ze sousedních farností přispěli na stavbu našeho kostela. Věřící z Luhačovic darovali oltář a ambon, nemalou částkou přispěli věřící z Vizovic, ze Slopného, Újezda a Drnovic. Další sponzoři (spořitelna, pošta) darovali částky menší. Nejvíce však darovali věřící, někteří částky opravdu velké. Tito milí dobrodinci si zpravidla nepřáli být jmenováni, protože věří v „odměnu při vzkříšení spravedlivých“. „Prodej“ oken zaujalo i rodáky z Dolní Lhoty, kteří bydlí jinde. Celkové vydání přesáhlo osm milionů, na některé práce a zboží máme splátkový kalendář rozložený asi na pět let. Zbývá ještě pořídit zpovědnici, kostelní lavice, dřevěná zádveři, dokončit chodníky z druhé strany, zavěšení zvonu, nábytek do sakristie. Celkové vyúčtování bude po dokončení těchto prací. Náročné bylo také vyřizování všech posudků, revizních zpráv a vyjádření nejrůznějších institucí, které jsou nezbytně nutné ke kolaudačnímu řízení.

V sobotu 8. listopadu otec arcibiskup kostel slavnostně posvětil a tím zahájil bohoslužby. Svěcení kostela se zúčastnilo hodně věřících z okolních farností, asi 20 kněží, řeholní sestry. Nechyběla ani televize Noe, které patří dík za uvedení termínu

svěcení v „Noevinách“ a také několik záběrů z vlastního svěcení.

Nelze opomenout také množství hodin, které věřící zdarma odpracovali při budování kostela. Proto největší poděkování patří všem místním, kteří dovedli z lásky k Bohu věnovat svůj čas a také pravidelné finanční dary, díky nimž si museli také odříct něco ze svých plánů.

Na všechny dobrodince pamatujeme v modlitbách a při oběti mše svaté v dolnohotském kostele. Věřím, že po létech, kdy my už budeme na věčnosti, v tomto kostele budou nové generace pamatovat v modlitbě na všechny, kteří kostel s láskou budovali. Nejkrásnější ze všech uznání je vědomí, že Matka Boží Panna Maria nám za naše oběti a dary dlužná nezůstane.

S velkou vděčností všem obětavým farníkům, kteří kostel budovali a kteří také nyní

s láskou o kostel pečují, konají liturgickou službu, pečují o výzdobu a úklid, děkuje a ze srdce žehná P. Jan Můčka

ZPRÁVY A INFORMACE

Pout' matek ve Šternberku bude letos v sobotu 7. února. Podrobnosti jsou na vývěskách kostelů. Pro přihlášené: Odjezd autobusu z Drnovic je v sobotu ráno v 6.30.

Mládežnický sportovní turnaj s názvem Pepův pohár proběhne letos v sobotu 7. února ve Valašských Kloboukách. Kdo by měl zájem zúčastnit se turnaje jako fotbalista nebo volejbalista, přihlaste se v sakristii nebo u některého z animátorů naší farnosti do 3. února.

Setkání ekonomické a pastorační rady újezdské farnosti se uskuteční v neděli 1. února v 17.30 hodin. Téma jednání - setkání farních rad farností děkanátu s otcem arcibiskupem, které se uskuteční v pondělí 9. února 2015 v 18.00 hodin v kinosále v Újezdě.

Kurz lektorů. Čtení při bohoslužbě vyžaduje jistou důstojnost a úctu, s jakou je předčítající koná. Je to svědectví jeho víry a úcty k Písmu svatému. Proto ten, kdo předčítá, zvláště v neděli, by měl být odborně způsobilý, to znamená, že nejen umí číst s porozuměním, ale také z jeho hlasového projevu má být patrné, že čte Slovo Boží. Z tohoto důvodu nabízí Arcibiskupství olomoucké již podruhé školení těch, kteří chtějí Boží slovo předčítat. Při prvním setkání s těmito zájemci, kteří ze dvou sousedních děkanátů Valašské Klobouky a Vizovice přijeli v prosincovou sobotu do Vizovic, kde vyslechli úvodní přednášku otce arcibiskupa. Druhé setkání proběhlo v sobotu 24. února opět ve Vizovicích. Tentokrát byl přednášejícím ThDr. Petr Chalupa, profesor Starého zákona na CMTF v Olomouci. Další setkání bude 14. února s paní MgA. Martinou Pavlíkovou, která vystudovaná herečka pracuje na arcibiskupství olomouckém a vyučuje kulturu mluveného slova. Po této přednášce budou zájemci rozděleni do menších skupinek asi po patnácti lidech a bude následovat praktický nácvik četby Písma v kostele. Všem z našich farností, kteří absolvují tento kurz přeji, aby to co poznají přispělo k prohloubení jejich duchovního života a k radostné službě při liturgii.

Duchovní obnova pro seniory se koná **27.-29. března 2015 na Velehradě**. Součástí jsou přednášky zaměřené na "radosti a starosti" stáří, rodinné vztahy, vztah k Bohu a prohloubení duchovního života. Během víkendu bude opět příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši sv., svátosti smíření, popř. i svátosti pomazání nemocných a k rozhovoru s knězem a s lektorkami. Blížší **informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Přihlásit se můžete telefonicky nebo písemně na adrese: Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otrokovice, tel.: 608 407 141.

SKUPINY ÚKLIDU

kostelů v únoru 2015

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné : Dolní Lhota:

7.2.:	13.	6.	13.	6.
14.2.:	14.	7.	14.	7.
21.2.:	15.	8.	15.	8.
28.2.:	16.	9.	16.	9.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val. Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; farář 603154041; kaplan: 731402040; mail: rkf.ujezd @volny.cz. Webové stránky: www.farnostujezd.cz; www.farnosthornilhota.cz. Uzávěrka vždy dvacátého dne předcházejícího měsíce.